

SURETU ER RRAHMAN

KAPTINA 55

E zbritur në Meke, pas sures Er Ra'du, ajete: 78

Meqë është e zbritur në periudhën e parë të shpalljes në Meke, edhe kjo sure shtron çështjet e themeleve të besimit islam.

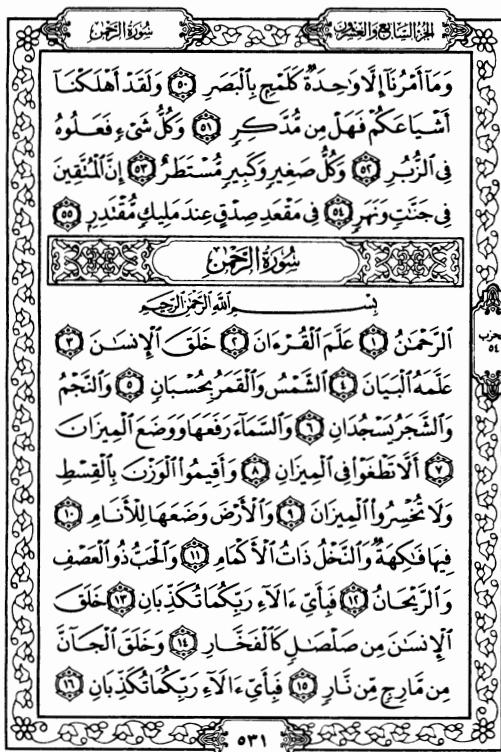
Fillon me numërimin e të mirave të llojillojta, të cilat Allahu i madhërishtëm ua dhuroi robërve të vet, e në krye të të cilave më e rëndësishmja është mësimi i Kur'anit që përmes Xhibrilit ia mësoi Muhammedit e përmes tij të gjithë ymmetit që e besoi.

Menjëherë pas numërimit të të mirave, radhiten ajete, të cilat flasin për bukurinë e madhështuar në ekzistencë, si në qiej, ashtu edhe në tokë e që dokumentojnë fuqinë e pakufishme të Zotit krijues.

Pas përshkrimit të dukurive të dukshme të kësaj bote, i bëhet një vështrim i shkurtër gjendjes kur nuk do të mbetet kush në te, përpos i Përjetshmi i madhëruar!

Prezentohet dhe skena për kriminelët në ditën e kijamitetit, e edhe e të shpërblyerëve me xhennete, e përfundon me madhërimin dhe lavdërimin e Zotit xh. sh.

Quhet: "Suretu Er Rrahman"- kaptina e Mëshiruesit, ngase nis me emrin e Zotit, Rrahman, emër të cilin e mohonin idhujtarët.

50. Puna Jonë (*në krijim*) është e shpejtë sa çel e mshel sytë.

51. Ne, ata që ishin si ju i shkatërruan, a ka ndokush që merr mësim?

52. Dhe qdo gjë që ata e punuan, gjendet (*e shkruar*) në shënime.

53. Dhe qdo vepër, qoftë e vogël dhe qoftë e madhe është radhitur (*evidentuar* *në*

* Kur erdhën melekët në formë të djelmoshave të rinj e të bukur te Luti, ai i priti mirë si mysafirë, por populli i tij u vërsul ndaj tyre, duke ia rrethuar shtëpinë dhe deshi t'ia thyej derën. Atëherë doli Xhibrili dhe me skajin e krahut të vet ua mëshoi fytyrës dhe ua verbëroi sytë.

Pasi përshtkuhen ndëshkimet kundër popujve të mëparshëm arrogantë, Kur'anit u drejtobet kufarëve, duke u thënë se ju nuk jeni më të rendësishëm se të parët, e përse bëni kryelartësi, a mos keni të shkruar ndonjë garanci në librat qillorë?

Ajeti 45: “Do të thyhet ai grumbull idhujtarësh dhe do të marrin ikën”, është një nga mrekullitë e Kur'anit, sepse Allahu e lajmëron Pejgamberin për atë fshehtësi që do të ndodhë më vonë. Ashtu edhe ngjau në luftën e parë ku u ballafaquan myslimanët me idhujtarët, në Luftën e Bedrit.

Çdo gjë në këtë botë është e krijuar në mënyrë precize, me një qëllim të caktuar dhe ushtron një funksion të rendësishëm, edhe pse për shumë sende, njerëzit nuk dinë asgjë. Çështja e krijimit nuk parashtron ndonjë përgatitje a mund, përsa i përket fuqisë së Zotit, sepse sendi që ia drejton dëshirën, ai kryhet sa çel e mshel sytë.

Levhi Mahfudh).

54. Është e vertetë se të devotshmit do të janë në xhennetë e në lumenj.

55. Në një vend të kënaqshëm, te Sunduesi i plotfuqishëm (*te Allahu*).*

SURETU ER RRAHMAN

*Me emrin e Allahut, Mëshiruesit,
Mëshirebëresit!*

1. Rrahmani - Mëshiruesi (*Zoti ynë*),
2. Ai ia mësoi Kur'anin,
3. E krijoj njeriun.
4. Ia mësoi atij të folurit (*të shprehurit, të shqiptuarit*).

5. Dielli dhe hëna udhëtojnë sipas një përcaktimi të saktë.

6. Edhe yjet edhe bimët i bëjnë përulje (*dëshirës së Rrahmanit*).

7. Ai e ngriti edhe qielin dhe Ai vuri drejtësinë.

8. Që të mos kaloni kufirin në drejtësi.

9. Edhe ju mbani me drejtësi peshojën, e mos lëni mangu në peshojë!

10. Ai edhe tokën e bëri të shtrirë për kriesat.

11. Në të ka pemë të llojillojta, ka edhe hurma me shporta të mbështjella.

12. Edhe drithi me kashtën e tij edhe bimë aromatike (*ose ushqyese*).

13. E, cilën të mirë të Zotit tuaj po e mohoni (*ju o njerëz dhe ju o xhinë*)?

14. Ai e krijoj njeriun nga balta e teruri (*enë balte*) e pjekur.

15. Dhe Ai krijoj xhinët nga flaka (*pa tym*) e zjarrit.

16. E, cilën begati të Zotit tuaj e mohoni?

17. Zot i dy lindjeve dhe Zot i dy perëndimeve.

18. E, cilën të mirë të Zotit tuaj e mohoni?

19. Ai i lejoi dy detet të puqen ndërmjet vete.

20. Ndërmjet atyre të dyve është një penges që ata të dy nuk e kapërcjnë.

21. E, cilën të mirë të Zotit tuaj po e mohoni?

22. Prej atyre të dyve nxirren margaritarë e diamantë.

23. E, cilën të mirë të Zotit tuaj po e mohoni?

24. Dhe të Atij janë anijet lundruse të ngritura lart si kodra në det.

25. E, cilën të mirë të Zotit tuaj po e mohoni?

26. Çdo gjë që është në të (në tokë) është e zhdukur.

27. E do të mbetet vetëm Zoti yt që është i madhëruar e i nderuar!

28. E, cilën të mirë të Zotit tuaj po e mohoni?

29. (Ai mbetet) Atij i drejtobet me lutje kush është në qiej e në tokë dhe Ai në çdo moment është i angazhuar në çështje të reja (falë mëkate, largon brengosje, jep jetë, jep vdekje, krijon gjendje, zhduk të tjera etj.).

30. E, cilën të mirë të Zotit tuaj ju po e mohoni?*

31. Ne do të merremi me (llogari në për) ju, o ju dy të rendësisësmit (njërez dhe xhinë).

32. E, cilën të mirë të Zotit tuaj po e mohoni ju?

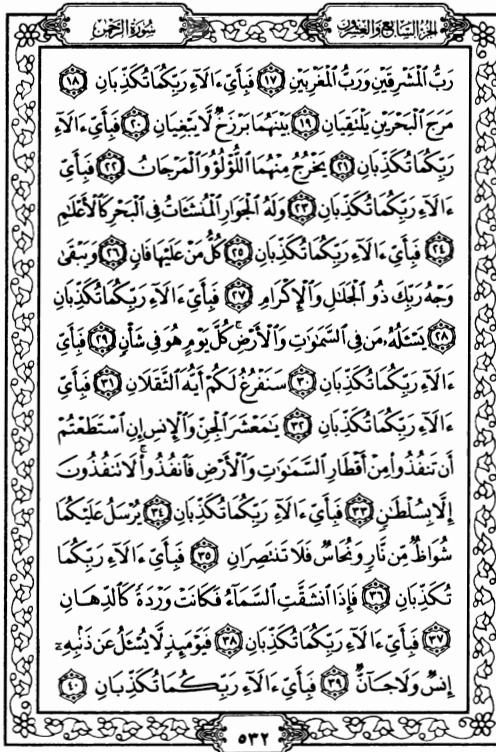
33. O turmë e xhinëve dhe e njërezve, nëse keni mundësi të dilni përtjej kufijve të qiejve e të tokës, depërtoni pra, po nuk mundeni vetëm me ndonjë fuqi të fortë (por ju nuk e keni atë).

34. E, cilën të mirë të Zotit tuaj po e mohoni?

35. Juve dy grumbujve u derdhet përbimi

* Idhujtarët mekas i thanë Muhammedit: Ne nuk dimë kush është Rahmani! Ndaj, u shpall kjo sure e Kur'anit në të cilën Zoti u tha: "Rahman është Ai që ia dhuroi njériut më të mirën begati, ia mësoi Kur'anin që është nimeti më i madh, është Ai që e krijoj njériun, është Ai që e aftësoi për shprehje të asaj që e ka në shpirt, e mësoi të flasë. Diell e hënë lëvizin sipas asaj që Ai u ka caktuar, Atë e adhuron çdo gjë në tokë e në qiej, Ai e ngriti qillin me një përsosmëri, e tokën e shtroi për jetesë të gjallesave, në të cilën krijoj illoje të pemëve, të drithërave, të ushqimit, si për njërez, si për gjallesat e tjera.

E, cilën të mirë prej të mirave të përmendura mund ta mohojnë njërezit ose xhinët? Ky ajet përmendet tridhjetë e një herë në këtë sure. Tetë herë përmendet pas ajeteve që numërojnë madhështinë e krijesave të Zotit, mjeshtërinë e përsosur të Krijuesit. Shtatë herë përmendet pas ajeteve që përkujtojnë dënimin e xhehenemit. Tetë herë pas ajeteve që përshkruajnë dy xhennet

flakë zjarri dhe do t'u derdhet rem i shkrirë e nuk do të keni mundësi të mbroheni.

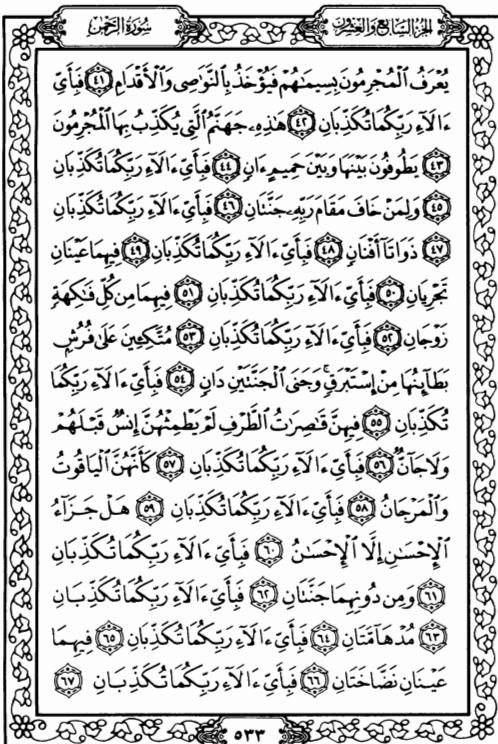
36. E, cilën të mirë të Zotit tuaj po e mohoni?

37. E kur të çahet qilli e bëhet kuq si vaji i shkrirë.

38. E, cilën të mirë të Zotit tuaj po e mohoni?

39. Atë ditë nuk pyetet për mëkatin e tij, as njériu as xhimi.

40. E, cilën të mirë të Zotit tuaj po e mohoni?

٥٣٣

41. Kriminelët njihen me tiparet e tyre, andaj me riëmbim kapen pér flok dhe pér këmbët e tyre.

42. E, cilën të mirë të Zotit tuaj po e mohoni?

43. Ja, ky është xhehenemi, të cilin kriminelët e mohonin.

44. Ata do të sillen vërdallë ndërmjet atij (zjarrit) dhe ujtit të vluar deri në kulminacion.

45. E, cilën të mirë të Zotit tuaj po e mohoni?*

46. E, pér atë që i pat frikë paraqitjes para Zotit të vet, janë dy xhennete.

47. E, cilën të mirë të Zotit tuaj po e

dhe banuesit e tyre, edhe tetë herë të tjera pér dy xhennetet, jo si të parët.

Për krijimin e njeriut të parë nga balta hasim në katër përshtakime: nga balta e nxirë e me erë të keqë, nga balta që të ngjitet pér dore, nga dheu dhe nga balta e terur si të jetë e pjekur, e kjo është etapa e fundit e krijimit të tij. Këto ajete janë: në suret Hixhr, Safat, Ali Imran dhe në këtë që jemi duke komentuar.

Rrahmani është Zot i lindjej së diellit e hënës, i ujit të ëmbël e të njelmët, Zot që pér çdo moment komandon në gjithçka.

* Zotin nuk e preokupon asnjë çështje nga tjetra, andaj Ai do të shqyrtojë punën e njerëzve e të xhinëve, të cilët janë përgjegjës pér vepra. E ata nuk kanë fuqi të ikin prej përgjegjësisë që kanë para Zotit, e as prej

mohoni?

48. (Xhennete) plot degë me gjethë e pemë.

49. E, cilën të mirë të Zotit tuaj po e mohoni?

50. Në ata të dy janë dy kroje që rrjedhin.

51. E, cilën të mirë të Zotit tuaj po e mohoni?

52. Në ata të dy, prej të gjitha pemëve ka nga dy lloje.

53. E, cilën të mirë të Zotit tuaj po e mohoni?

54. Të mbështetur në kolktukë që i kanë mbulesat e kadifës, dhe pemët e atyre dy xhenneteve janë krejt afër.

55. E, cilën të mirë të Zotit tuaj po e mohoni?

56. Aty janë ato që përqëndrojnë shikimet e tyre (vetëm në burrat e vet) e që nuk i ka prekur kush para tyre, as njerez, as xhin.

57. E, cilën të mirë të Zotit tuaj po e mohoni?

58. Ato janë si xhevahiri e diamanti (të kuqrrëmta në të bardhë).

59. E, cilën të mirë nga të mirat e Zotit tuaj po e mohoni?

60. A mund të jetë shpërblimi i veprës së mirë diç tjetër, pos të së mirës!

61. E, cilën të mirë të Zotit tuaj po e mohoni?

62. E nën ato dy (xhennete) janë edhe dy xhennete.

63. Po cilën të mirë nga të Zotit tuaj po e mohoni?

64. Nga gjelbërimi i shumtë duken të myllura më të zi.

65. E, cilën nga të mirat e Zotit tuaj po e mohoni?

66. Aty janë dy burime që gjithnjë gurgullojnë.

67. E, cilën të mirë të Zotit tuaj po e mohoni?

dënimit. Kjo gjendje ka të bëjë me ditën e kijametit. Gabuan ata që fjalën “**Sultane**” e komentuan ne “dituri” dhe menduan se njeriu do të mund të arrrijë në qell me ndihmën e diturisë. Qielli është diçka tjetër, e hëna dhe yjet janë diçka tjetër; andaj nëse mund të shkohet në hënë dhe në ndonjë yll tjetër, nuk do të thotë se është shkuar në qiel.

Në këto disa ajete përshkruhet gjendja e mjerueshme e atyre që nuk besuan Zotin dhe bënë punë të këqija. Kur thuhet nuk pytet askush përmëkatin e tij, kuptohet se mëkatarët janë të njojur nga vetë forma e tyre, pse kanë ftyra të nxira, sy të skuqur etj.

SURETU EL VAKIA KAPTINA 56

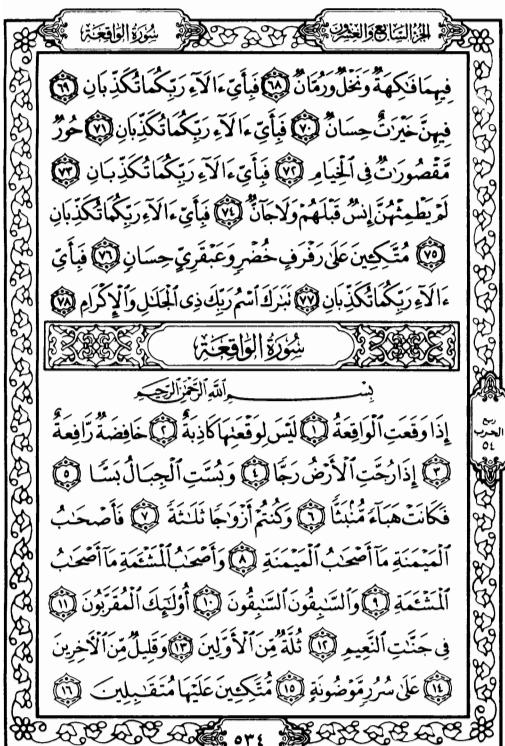
E zbritur në Meke, pas sures Ta Ha, ajete: 96

Kjo sure përfshin gjendjen e ditës së kijametit, ç’tronditje do të ketë në vigjilje të kijametit, e pastaj si do të ndahen njerëzit në tri grupe, të djathtit, të majtit dhe më të dalluarit. Përshkruhet përfundimi i secilit grup dhe sipas gjykimit të drejtë ç’do t’i presë tek Allahu i mëshirishëm.

Në këtë sure sillen argumente bindëse përmëkatit e Zotin krijues, përfuqinë e Tij të plotë e të përsosur në krijimin e njeriut, të bimëve, të ujit dhe të fuqisë që ia dha zjarrit. Mandej, bëhet fjalë përmëkatit e Kur'anin që është i shpallur Prej Allahut, edhe përmëkatit e njeriut kur ai është në agoni të vdekjes.

Në fund në detaje ipet një sqarim përmëkatit e tri grupeve të përmendura të njerëzve që zihen ngojë në fillim të sures.

*Quhet: “**Suretu Vakiati**” - kaptina e ndodhisë, e kijametit, ngase përshkruhet momenti i katastrofës së kësaj bote.*

68. Aty, në ata të dy, ka hurma dhe ka shegë.

69. E, cilën të mirë të Zotit tuaj po e mohoni?

70. Aty janë ato (*gra*) të ndershme e të bukurë.

71. E, cilën të mirë të Zotit tuaj po e mohoni?

72. Ato janë hyri që e kufizojnë ndejën vetëm në shtëpinë (*tënde*).

73. E, cilën të mirë të Zotit tuaj po e mohoni?

74. Ato nuk i ka prekur kush para tyre, as njeriu as *xhini*.

75. E, cilën të mirë të Zotit tuaj po e mohoni?

76. Aty rrinë të mbështetura në mbështetëse të gjelbra e shtroja të bukurë.

77. E, cilën të mirë të Zotit tuaj po e mohoni?

78. I lartësuar është emri i Zotit tênd, të madhëruar e të nderuar.*

SURETU EL VAKIA

*Me emrin e Allahut, Mëshiruesit,
Mëshirëberësit!*

1. E kur të ngjajë ndodhia (*kijameti*).

2. Realitetin e asaj ndodhie nuk ka kush që do ta përgjengjeshtrojë.

3. Ajo është që rrëzon, është që ngrit (*lart*).

4. (ajo *ndodh*) Kur toka tundet me dridhje të forta.

5. E kodrat shkaperderdhën e bëhen copë e thërmi.

6. E bëhen pluhur i shpërndarë.

7. Dhe ju të ndaheni në tri grupe.

8. E ata të djathtit, kush janë ata të djathtit se?

9. Po të majtit, kush janë ata të majtit?

10. Ndërsa të përparmit janë të dalluar (*janë në ballë*).

11. Ata pra, janë më të afruarit (*te Zoti*).

12. Janë në xhennetet e begatshme.

13. (ata janë) Shumë prej (*popujve*) të hershmëve.

14. E janë pak prej të mëvonshmëve.

15. Janë në shtretër të qëndisur me ar.

16. Të mbështetur në to përballë njëritjetrit.

* Ata të cilët zbatojnë urdhërin e Zotit dhe largohen prej atyre që Ai i ka ndaluar, i kanë nga dy xhennete, përkundër kriminelëve që sillen vërdallë, sa në zjarr e sa në ujë të valë.

Në Kur'an emri xhennet përmendet në numrin njëjës, në shumës dhe në dyjësi. Për arsy se pallatet, drunjtë e pemëve, gjelbrimet janë të ngjitura njëra pas tjetrës, thua se është një xhennet ndërsa nga gjerësia, llojullojshmëria e pemëve dhe numri i shumtë i vendeve, duket se janë shumë xhennete, e derisa aty gjenden begati të mira që kënaqin shpirtin dhe trupin, thua se janë dy xhennete.